

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 456/2022
02.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., против туженог Philip Morris Operations a.d., Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4071/19 од 19.08.2020. године, у седници одржаној 02.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4071/19 од 19.08.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7172/13 од 19.03.2019. године и допунском пресудом истог суда од 13.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете за 2007. годину, због изосталог приноса дувана, исплати износ од 500.510,00 динара, са законском затезном каматом од 20.12.2016. године до исплате и на име накнаде за изгубљену премију износ од 192.150,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2008. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 280.500,00 динара, увећане за 20% на име ПДВ, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4071/19 од 19.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, у односу на досуђени износ трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, у односу на досуђено увећање од 20% на име ПДВ, тако да се одбија захтев туженог да се обавезе тужилац да туженом на досуђени износ трошкова парничног поступка од 280.500,00 динара исплати увећање од 20% на име ПДВ, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о посебној, на основу члана 395. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Решењем Апелационог суда у Нишу РЗ 180/21 од 12.01.2022. године Врховном касационом суду није предложено одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4071/19 од 19.08.2020. године, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20).

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Побијана другостепена пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 4071/2019 донета је 19.08.2020 године, након што је 31.05.2014. године ступио на правну снагу и почео да се примењује Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/2014), у коме је чланом 23. став 3. прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Како је у конкретном случају побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, дозвољеност ревизије се цени према вредносном цензусу прописаном чланом 23. став 3. наведеног закона.

Побијаном пресудом правноснажно је одлучено о накнади штете, а вредност предмета спора је 692.615,00 динара.

С обзиром да ревизијом побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 25.12.2009. године, ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти у смислу члана 150. ЗПП, нису били нужни, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић